

829
ПОШТАРИНА ПЛАЋЕНА У ГОТОВУ.

БРОЈ 7

БЕОГРАД - ЈУЛА 1934

ГОДИНА II

СЕЉАНКА

ЛИСТ ЗА ПРОСВЕЂИВАЊЕ ЖЕНЕ НА СЕЛУ

Уредник
ДАРИНКА ЛАЦКОВИЋЕВА

Домаћичка школа у Кратову.

БЕОГРАД

Штампарија „Скерлић“ — М. К. Цветановића — Краљице Наталије 12 — Телефон бр. 20-732

1 9 3 4

САДРЖАЈ:

1. Марко знаде шта је за њевојку (народна песма). — 2. Њ. В. Краљ у Н. Саду. — 3. Чиме ћемо се хранити. — 4. Прва бразда Ј. В. — 5. Домаћичка школа у Кратову. — 6. Како да се сачувамо од тифуса. — 7. Жетва. — 8. Ратар — Ђура Јакшић. — 9. Наша кухиња. — 10. Наша писма.

Годишња претплата 24 динара, за пола године 12 динара поједини број 2 дин. Претплату слати поштанским чеком бр. 56.440 или упутницом уредништву СЕЉАНКЕ Београд, Балканска 9 III спрат.

СЕЉАНКА

ЛИСТ ЗА ПРОСВЕЂИВАЊЕ ЖЕНЕ НА СЕЛУ

Иzlази почетком сваког месеца. — Годишња претплата 24 дин.
Поједини број 2— динара.

Власник и уредник

Даринка Лацковићева

Балканска улица број 9.

Телефон број 22-708. — Поштански чек 56.440

Марко знаде, што је за ђевојку

(Народна песма)

Порасла је у Нови наранча,
Гајила је Новкиња ђевојка:
У зиму је свилом завијала,
А у лето водом посипала,
Док ђевојка узгоји наранчу,
Моли Бога Новкиња ђевојка,
Да јој роди жутица наранча,
Три наранче жуте да јој роде,
Моли Бога, умолила га је:
Родиле јој три наранче жуте:
Једну посла дужду Млетачкоме,
Другу шаље Сибињанин Јанку
Трећу посла у Прилепу Марку.
Коју посла дужду од Млетака,
Дужд јој шаље танану галију,
На галији дванаест мрнара,
Она њему на то захваљује:
Хвала теби, дужде од Млетака!
„Што ће мене танана галија?
„Мрнар н' јесам, да по мору шећем,
Коју посла од Сибиња Јанку,

Он јој шаље огледало сјајно,
 Она њему на том захваљује:
 „Хвала тебе, од Сибиња Јанко!
 „Што ће мене огледало сјајно?
 „Ја сам сама огледало сјајно.“
 Коју посла Краљевићу Марку,
 Он јој шаље коња и јунака,
 Она њему на том захваљује:
 „Хвала тебе, Краљевићу Марко!
 „Е ти знадеш, што је за ђевојку,“

Њ. В. Краљ посетио је Нови Сад и присуствовао освећењу Дома Новосадске трговачке омладине

Дочекан одушевљено и срдечно, Њ. В. Краљ је, после освећења, из
 Новог Сада отишао у Сремске Карловце

Од станице до Банске управе

После величанствених манифестација, које су приређене на железничком перону, Њ. В. Краљ у пратњи бана г. Матковића, маршала двора генерала г. Димитријевића, ађутанта генерала г. Јечменића, команданта дивизије генерала г. Николајевића и других званичних претставника излази пред чекаоницу на трг пред железничком станицом. Тек тада настаје одушевљено клицање, које као талас захвата огромну масу света. Из десетине хиљаде грла чују се одушевљени узвици:

— Живео Краљ! Живела Југославија!

Хиљаде заставица дижу се у вис. Краљ стоји неколико тренутака у аутомобилу и радосно отпоздравља махањем руку. У отвореном аутомобилу са баном Дунавске бановине креће се са железничке станице. Напред иде одред соколске коњице, затим Краљев аутомобил, поново један одред соколске коњице, а затим остали. Аутомобил иде врло лагано железничким прилазом, а затим железничком улицом, Вилсоновим

тргом, улицом Краља Александра до банске управе. Свима овим улицама куда је прошао, Њ. В. Краљ био је срдечно поздрављен и акламован, а нарочито пред банском управом и тргом Ослобођења где Га је очекивало око десет хиљада душа. На улазу у банску управу високог госта дочекао је одбор новосадске Трговачке омладине, док су шпалир на степеницама правиле питомице Њ. В. Краља из Сремске Каменице и мали соколи.

Свечана дворана банске управе, где је одржана свечана седница, била је нарочито лепо декорисана. Улаз у зграду украшен је зеленилом, цвећем и великим палмама. Степенице од улаза па све до свечане дворане застрте су богатим теписима.

Дворана је окићена зеленилом и великим палмама. Тачно у 11 часова, у дупке пуну салу, Њ. В. Краљ улази праћен својом свитом и срдечно поздрављен седа на престо. Свечану седницу отворио је претседник Новосадске трговачке омладине г. Милош Ралетић, овим говором:

Говор претседника Трговачке омладине

Ваше Величанство, љубљени Краљу и Господару,

Све су ми речи и сувише сиромашне, а да би њима могао изразити срећу, којом су испуњена наша срца, што можемо са Вама, вољени Краљу, да прославимо тридесетогодишњицу Трговачке омладине, која је имала, осим што је васпитавала свој нараштај у трговачком духу, још један узвишенији задатак, да очува народну свест у доба потиштености.

Сада у слободној, уједињеној, недељивој, снажној и милој нам Отаџбини Југославији и даље ћемо улагати све своје знање и моћ, да наша омладина буде југословенски свесна и спремна, да исплива из свих недаћа, које би заде-силе привреду и трговину.

У име омладинаца, ја Вам се захваљујем, вољени Краљу, што сте својим узвишеним присуством учинили нашу прославу величанственом и незаборавимом. Нашим будућим радом, љубављу и оданошћу Вама, Господару, и Отаџбини желимо да заслужимо потпуно поверење и благонаклоност.

Говор г. Ралетића био је често прекидан бурним усклицима Њ. В. Краљу.

Чиме ћемо се хранити

(свршетак)

Нама су *пошребне све врсте хране*, које сам вам мало час побројао. Требају нам и беланчевине и масти и скробови и шећери и разне соли и витамини. Једаред нам требају више једне врсте, а други пут друге врсте хране, али морамо се тако хранити, да сваки дан уносимо у своје тело све врсте хране, јер су све те врсте потребне да човечје тело расте, напредује, ради, живи и дочека дубоку старост. Кад се ради, треба више јести, кад се одмара треба мање јести. Кад је зима, треба јести више масних јела, јер маст даје више топлоте нашем телу, него друге врсте хране. Лети се једе зелена храна која је лакша, али се и зими мора јести зелена храна (разна зеља, салате, шпанаћ, мрква) и нарочито воће, због витамина који се налазе у земљи, храни и воћу. Одојчад се првих месеци храни благословеним мајчиним млеком. То је растопљена, лака храна, у којој мало дете добија и беланчевине и масти и шећера и разних соли и витамина. После десет месеци сељанке могу одбити своју децу (ако у то доба не падају баш велике летње жеге и врућине) и почети их прихрањивати животињским увек свеже вареним млеком (крављим, козјим) и другом меком и лаком храном, као што смо вам већ писали у вашем листу, „Селанци“. Кад деца уђу у трећу годину могу јести са одраслима, само треба пазити да је храна добро скухана или печена и да у њој нема љутих зачина као што је паприка, бибер, хрен, љут оцат (сирће).

Наша свакидашња јела, којима се хранимо, већином су састављена из више врста храна. Месо има поред беланчевине и масти и разних соли. Млеко има све врсте хране у себи. У хлебу има беланчевине, скроба и разних соли. У пасуљу, граху, бобу, сочиву има и беланчевине и скроба и разних соли. Доста честа врста хране су разне масти и шећер. У зеленој храни, воћу, млеку, хлебу, месо, јајима, маслу, рибањем уљу има и много витамина. Зато је преко потребно да једемо *мешану храну* да би уносили у своје тело и беланчевине и масти и скрובהа (шећера) и разних соли и витамина. На тај начин ће наше тело уредно, сваки дан добијати градиво којим ће моћи себи створити потребну топлоту и потребну снагу за рад.

Наша храна може бити и скупа и врло јефтина, па ипак да је добра и снажна. Сељанке морају рачунати да не троше много новаца за храну своје куће а ипак да се хране добро и довољно снажно. Зато је потребно да наши сељаци и њихове породице сами производе све врсте хране, које су им потребне. Главна храна наших сељака и сељанака треба да је добар хлеб, млеко и његови производи: кисело млеко, скоруп (кајмак), масло, сир, теста, јаја, живина, зеље, салате, воће, мед. Кад сваки сељак и његова породица једе уредно хлеба и млека, а уз то и ове друге врсте јестива, што мало час напоменух, онда ће се *добро и правилно хранићи* и одржавати добру снагу код одраслих и добар раст и развитак својој деци, својој одмени и наследницима.

Нови Сад.

Др. Лаз. Марковић,
лекар.

Прва бразда

(Свршетак)

Настао је часни пост. Зима већ превалила. Не дува више оштра устока ни хладни северац. Сад се југ игра голим гранама високих буква, пошав од Жупе па све до Желина, Нерађе и Копаоника. Снег свуд готово окопнео. Само онај на Сухоме Рудишту не хаје за југ, он ће се расплунути тек после кад припеку јунске врућине. На све стране размилели се вредни ратари. Ору њиве и попевају надајући се доброј години.

Тек у подне стиже Миона из чаршије. Ишла је тамо зором да обиђе Сенадина. Она је одржала своју реч. Огњен је о Петрову дне довршио четврти разред, а Сенадин је одмах по Преображењу пошао у школу.

Таман Миона оздо уз воћњак, а Душанка испале из куће. Стутоњила нешто у лепу шаруну торбицу, па се некуд жури. „Куд ћеш ти, Душанка? — „Ено де! Зар и ти дође?“ одговори Душанка готово као збуњена, па настави: „Баш добро да не остане кућа сама. Ето ја пошла тамо до брала...“ „Е? А где је он?“ — „На њиви тамо иза лаза. Рече да му однесем ручак!“ — А зар неће доћи кући на ручак?“ — Нће“ — А „зашто?“ — Отишао је с воловима и ралом.“ —

„Е! чисто ускликну Миона, „па што ми одмах не кажеш, весела била? Дај мени ту торбицу! Ја ћу му однети“ — „Нека нано, ти си уморна. Однећу му ја. Па онда: — Шта, чекаш?“ „Рекао ми брале да ти не кажем одмах. Хоћу, вели, да обрадујем нану“. — О, Бог ми га обрадовао! Нисам ја дете, уморна. Та нисам ни осетила кад сам дошла. Ех, баш ти не ваља посао што ти мени одма не каза. Видиш ти њега! Дај ми ту торбицу! Подне је ето превалило! А је ли отишао одавно?“ „Па и није. Тек ако је сад стигао, на њиву“. Миона брзо узне торбицу од Душанке, загледа шта је спремно, па оде журно. Душанка оста пред кућом-гледајући чисто зачућено за својом мајком.

IV

Њива иза лаза нема више од дана орања. Земља послаба, кад је добра година, роди две, три крстине јарице.

Огњен таман образдио прву бразду па хоће да наврети, кад ето ти му мајке. „Нуто мога маторца како ми ради! кликну Миона радосно, па узне грлити и љубити Огњена. Огњен се мало изненади „Па срећан ти рад, домаћине мој! настави Миона. „Гле, гле!

Како је красна браздица, па како је дубока... О мене луде! Говорим којешта, а ти си уморан, работниче мој!... Дела, ево, овоти сеја спремила и ручак“.

Ту Миона брзо повати из торбице што је спремно. Простре торбицу па разреди по њој: мало соли, лука, неколико печених кромпира, танку погачицу, заструг сира. „Устави рало сине! Доста си ми радио! рече Миона, и сузе јој грнуше.

„Шта ти је нано? рече Огњен седнувши; „ти плачеш?“ — „Ништа сине, ништа! Ето, смејем се! Дела узми, гладан

ПО ЊИВИ СЕ ПОЗНАЈЕ ДОМАЋИН.
КО ЗЕМЉУ НЕГУЈЕ, И ЊЕГА ЗЕМЉА.
НЕМА ХРАНЕ БЕЗ ДУБОКЕ БРАЗДЕ.
ЂУБРЕНО ПОЉЕ, СВЕ РОДИ БОЉЕ.

си знам... Бога ми, и ја сам се забавила доле у чаршији... Да знаш како учитељ хвали Сенадина!“ „Седи и ти, нано, да ручамо заједно,“ рече Огњен ломећи и њој парче погачице. „Нека, сине! Ручаћу ја код куће. Душанка ме чека“, одговори Миона стојећи и као дворећи сина. „Ти мислиш, и ја сам уморна.“

Нисам Огњене! Могу ја ваздан стојати синко!... Ама узми! Нека отићи ћеш. Не мораш ти све данас узорати. Е, гле ти њега! Баш оре као маторац! Каже мени Душанка...

А ја мислим-шали се, враг један! И опет јој сузе ударише. Она их брише рукама и смеје се.

Огњен се чисто збунио. Неки пламен ударио му у лице Заусти да рекне нешто, па баш не уме. Миона га опет нуди. Поче да ћерета с њиме као дете... Све стојећи. Рече како ће чувати пшеницу с те њиве само за благе дане. „Само ако добро роди,“ рече Огњен, „знаш и сама, нано, да нам је ова њива понајслабија. Жито се готово свакад изглавнича“. — „О, родиће, сине! Мора родити! Та оваке земље нема ни у Морави! Овде никад није било ни главнице ни љуља. Видећеш ти како ће ту бити добра пшеница“.

Огњен поруча, па се диже, те прихвати опет рало, и ошину волове. Миона стоји и гледа сина како као петлић опскакује теглећи за ручицу и навијајући ралом час на једну, час на другу страну. Рад је тежак, а детиња рука још нејачка. Неколико пута Миона хтеде да притрчи и да му помогне... али нешто не смеде. Ни сама не зна зашто. Прибра торбицу, па пође полако кући. Освртала се небројено пута и гледала Огњена. Видела је кад је узоро чак и трећу бразду!

Обузе је нека чудна радост. И плаче јој се — и смеје јој се. Не зна ни сама зашто.. Мало, па тек прозбори онако сама: „Та ред је једном да и мене Бог обрадује!..

И зар ја нисам срећна? Ко то каже?.. Те како сам срећна! Море, имам ја сина. Имам домаћина, хеј!... Неће мени више пословати туђе руке... А ја!... Нема нико оваког детиња... Ево га оре!.. Не може боље ни Јеленко!... Момак је то!.. Још годину две па ћу га женити — ако Бог да! О, та и моја ће кућа пропевати!

Душанка не памти да је икад видела мајку веселију него тад кад се вратила с њиве иза лаза.... Дошла је кући певајући неку веселу пјесмицу.

Ј. В.

Домаћичка школа у Кратову

Милина је погледати наше сељанке у Јужној Србији, кад су на домаћичком течају. Са колико воље раде и како брзо све примају. Хигијенски завод у Скопљу много ради по селима, нарочито је отварао

Домаћичка школа у Кратову.

много домаћичких течајева. Велики је успех показала вредна гца Олга Удицкова, која је многе течајеве водила на задовољство родитеља вредних девојчица. Кад упитате неког родитеља како је задовољан са ћерком он вам одговара: „Арно је то, сад јадим добре манце“.

Потсетник о цревном тифусу

Како да се сачувамо од тифуса

Ако хоћеш поуздано да се сачуваш од тифуса (врућице), а ти се придржавај тачно и савесно ових упутстава:

I. Избегавај болесника од тифуса и не дотичи се његових ствари. Нарочито се чувај болесничких изметина и прљавог рубља, јер је све то пуно заразних клица.

Не улази у куће где има болесника од врућице, нити се састаји са његовим укућанима; из болесничких кућа не примај никакве ствари, ни на поклон, ни на послугу.

Ако пак случајно дођеш у додир са болесником од тифуса и његовим стварима, нарочито ако се загадиш са болесничким изметинама, очисти брижљиво и промени одело, а руке опери у раствору од сублимата или крезола.

II. Не једи никад ништа пресно и некувано; нарочито лети и у јесен чувај се пресног поврћа, неопраног и неољуштеног воћа и некуваног млека.

Јела и животне намирнице покривај и чувај да их муве не упљују.

Пре јела опери увек руке са водом и сапуном, а у кући где има болесника од тифуса немој уопште ништа јести ни пити.

III. У својој кући троши само чисту и здраву воду. Воду из река, потока, бара, отворених бунара и бунара који су близу нужника и ђубришта не узимај никад ни за пиће, ни за кување. Ако нема друге воде, а ти је прво добро искувај, па тек онда, охлађену, троши.

Бунар у кући копај далеко од нужника и ђубришта, зидове му добро изидај а горњи отвор огради и покри, да се озго не може да загади прљавом кишњицом или другим каквим гадом.

— наставиће се, —

Жетва

После дугог чекања, прикучује се почетак жетве. Сваки једва чека да падне први сноп. Пада сноп! Радују се и деца и људи! Све чека на жетву. Биће хлеба, биће „Богу Божје, а цару Царево“! Али и тада ратар није без бриге. Настану велике врућине. Иза великих врућина изненада духне олуја, пљусне киша, или удари град. Јао ономе, ко није порадио! Отуда ратар мора кад узри жито, сваки дан кад пође на њиву понављати ове речи:

„Помози Боже! и опрости Боже!... Што могу урадити данас, не остављам за сутра!...“

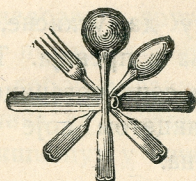
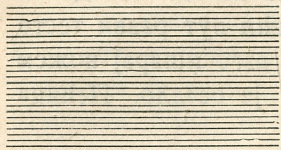
Неће бити грех ако ради на какав празник који није у календару обележен црвеним словом. Он ће се огрешити пред Богом, ако на време не збере латину, и не унесе у хамбар. Жањите на време, и гледајте да вам киша не затекне непокупљено и несаде-нуто жито. Вајкање и клетва не помаже. Не криви другога. Јер: Што можеш урадити данас, не остављај за сутра! Златна је ово пословица! Ко њу запамти и по њој се влада, за кратко ће време зарадити и надокнадити све трошкове.

Ратар

Диван Банат, равно поље,
 И Бог му се диви;
 А на њему вредни ратар,
 Вредни Србин живи,
 Онде плужи, копа, сеје
 И гласно попева, —
 Јесени се, лепој нада,
 У нади с' осмева:
 „Биће хлеба, биће вина,
 Биће пуста злата!
 Оженићу вредна сина
 Из равног Баната.
 Нећу Влајне, ни Немице,
 Нећу помодарке, —
 Помодарке никад нису
 За вредне ратаре.
 Промеркаћу, запросићу
 Младу, виту, танку, —
 Та у целом белом свету
 Најлепшу сељанку.
 Па нека се деца љубе,
 Милују до века;
 Све нека је њима просто,
 Просто од менека! ...

Ђура Јакшић

НАША КУХИЊА

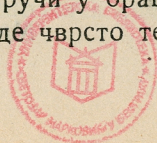
Мешење доброг хлеба

Комлов (квасац за хлеб). — Пре него што ће се месити хлеб, ваља, као што је и свакој домаћици познано, припремити квасац. Квасац може да буде од обичног теста, али само не може дуго да се одржи као комлов. Комлов се прави овако: У повећем суду преставити воду са 4—5 исечених паприка (без семена), шаку јечма, шаку овса, љуштике од црна лука подоста, и хмеља, а може бити и без хмеља, само што од хмеља има бољи мирис хлеб. Онда се узму мекиње, једна кила а може и две, па се прелије том добро укуваном смесом. Кад се прохлади, додати квасца од обичног теста колико хлелчић и добро измешати и оставити на топлом месту да ускисне. Што више стоји, то ће доцније мање требати за употребу. Кад буде готово, ваља правити лоптице омање и оставити их или на јаком сунцу или више штедњака да се суши. Кад се горња страна осуши, преврнути другу страну; кад се и ова осуши, онда преполовити да се средина осуши и треба добро осушити да се не би убуђало. Добро осушени квасац оставити у какву кесу или торбицу, и то на промајном месту. Исти квасац може више година да се одржи а да не изгуби своју киселину и мирис.

Кад се хоће да меси хлеб, треба смлачити воде у каквом суду и пустити неколико парчади комлова, од прилике према количини брашна за мешење хлеба, јер што више брашна, треба и већи квасац да брзо ускисне. Кад се буде добро раскиселило, онда ваља процедити кроз чисту крпу и подмесити, и оставити на топлом месту да ускисне. Најбоље је то учинити с вечери, јер добро ускисне, а и тесто брзо стигне те и домаћица сутрадан буде рано готова с лебом.

Погачице са чварцима

Измери три шоље брашна и три шоље чварака. Чварци се ситно исецкају, посоле и додаду брашну. Размути мало квасца са млеком и изручи у брашно, додај једно жуманце и толико млека да буде чврсто тесто. Онда се добро излупа

и остави на топлом месту да ускисне, затим се извади на даску и три пута разваља и превија. Трећи пут разви тесто с прста дебљине, чашом сеци погачице, озго ишарај ножем коцкице и премажи беланцетом које ти је остало. Пећица мора бити добро загрејана.

Сок од малина или купина

Узми два килограма малина, метни их у један чист суд, поспи озго мало ситним шећером покри једним тањиром и остави да стоји осам дана у хладовини. После процеди малине кроз чисту крпу. На литар процеђених малина додај кило и по шећера, изручи шећер у измерену малину и одмах метни да ври, неколико кључа и сок је готов. Флаше нека се загреју на једном црепу и врелу малину сипај у флаше и добро затвори и премажи са смолом. У болести гаси жеђ, зато би требала свака кућа да спреми сок од малина, јер то је и лек а и добро је у летњим топлим данима да се човек расхлади.

НАША ПОШТА

Чачак-934

Поштована и драга госпођице,

Незнате колико смо сви радосни што сте нас посетили приликом скупљања нових ученица. Много ми је било жао што нисам знала када сте прошли са ученицама из Босне, Херцеговине и Црне Горе да се са њима видим и упознам, али ја мислим да то учинимо када се буду враћале из школе. Драга г-це незнате колико жељно очекујем нашу „Сељанку“ да видим шта има ново у нашој школи, и увек ме потсети на оно сретно доба кад сам била у школи. Ја сам са мојима добро и здраво што и вама од Бога желим. Код нас је сада велики посао, имамо доста раденика. Поздравите нашег доброг г. Доктора и његову госпођу, као и нашу госпођу и Секу.

Сви моји укућани вас срдечно поздрављају, љуби вам руку ваша захвална ученица

Милица Томашевић.

Миле моје непознате другарице.

Пре свега да вам пожелим срећан почетак и добар успех у школи, а такођер и добро здравље. Миле моје другарице, када вам се дала прилика да дођете у ту школу која ће вам отворити бољи и лакши пут у животу, не само вама већ и околини у којој се будете налазиле, онда вам је дужност да све са највећом пажњом саслушате а тако исто и да урадите, јер време које ту проведете брзо ће проћи а то ћете осетити пред крај и полазак вашим кућама. Тада ће вам се учинити као да је то био сан, зато сада радите што више можете, јер после за неколико дана нећете моћи да надокнадите осам месеци а и наш народ каже „Време је новац“. Миле Другарице, како ће после бити мило вашим родитељима кад ви дођете и донесете доста лепих радова, а колико ће те знања донети од г. Доктора, како се здравље чува, кад им будете причали, видеће да нисте у школи биле узалуд. Зато се потрудите да што више научите и запамтите. Јесу ли Словенке научиле српски и што ми се Владимирка наљутила те ми се не јавља? Сада вас све много поздравља и воли непозната другарица

Милица Томашевић.

Грачаница-Косово. 1-VI-934.

Мила моја Госпођице.

Много је времена прошло од како вам нисам писала, немојте мислити да сам вас заборавила, недај Боже, него сада има на селу много посла. Једва сам чекала да пођете по нове ученице, па сам се надала да ћете и код мене доћи, али како ми је било жао кад сам чула да сте били код Даре и Лирке а код мене не дођости. Молим вас гце, штампајте ово писмо мојим другарицама које не познајем.

Драге моје непознате другарице.

Ево и вама да напишем неколико речи да вас упитам тако сте и да ли сте вредне. Трудите се, јер време брзо пролази а треба много да се научи, а знам да је сваке године све лепше и лепше и увек има нешто ново да се научи. Их да ми је да могу да дођем, па да заиграм са вама „Шано душо Шано“ и да запевам „Маро Ресавкињо“. Слушајте нашу милу мајку, она се много труди за нас сећанке. Много вас све поздравља ваша непозната сестра

Вера-Косовка

Путуј путуј писмо моје, док не нађеш
Место твоје, а кад нађеш место твоје
Ти остани па се одмори, моју мајку разговори.

Наданићи 2-VI 934 г.

Миле моје другарице.

Знам да сте све помислиле да сам вас заборавила, јер се нисам јављала. Никада ја вас не могу заборавити, јер лијепе успомене што сам са вама имала никада не могу заборавити, него је узрок моја удаја. Драге моје другарице ја сам се удала за учитеља, вјенчала сам се 22-IV сад живим опет у своме селу, мој муж је такођер из овог мјеста, први комшија, те сам га познавала још од дјетињства и зато сам сретна у новом животу. Добила сам друга примјерва и вредна. И Љубица, што је била у нашој драгој школи удата је овде за попа, па ћемо нас двије удружене гледати да много помогнемо нашем драгом селу. Она је много вредна као домаћица и од ње се многе наше сељанке користе, и она се увјек сјећа школе која јој је учинила много за њен данашњи живот.

Све вас срдечно поздравља

ваша Борика Вуковић-Гутић

Борики Гутић — Наданићи — Гацко

Драга моја Борика.

Заиста сам се чудила да никако не пишеш, наслућивала сам по мало да је то сигурно због удаје, и често пута сам рекла, шта ли нам се Борика ућутала, мора бити да се спрема за удају, и тако је и било. Драга моја Борика ја ти од срца желим свако добро, исто тако и твоме мужу. Он као учитељ а ти као спремна и вредна домаћица можете много учинити у селу. Радујем се да је ту и наша добра Љуба попадија, та вас две можете и школу домаћичку отворити, па да усрећите ваше село вашим радом.

Желећи ти сваку срећу много те поздравља како тебе тако и твог мужа

Даринка Лацковићева.

Марици Шафар — Речица — Карловац

Мила моја Марице хвала ти што се за мене бринеш, ја сам доста добро са здрављем, сад сам у великом послу, знаш да сад треба и учитељице да дођу на течај, па сам била у Скопљу, Сарајеву и Шапцу ради избора. Питаш ме како је у

школи и шта има ново. У школи су опет ученице из свих крајева, врло су вредне и марљиве, ткамо врло лепе ствари, сад и ажур-шупљику ткамо, само кад би видела како је то лепо, а прошле године ткале су ученице јорган од вуне. И врло лепе поњаве од крпа ткамо и то све са најлепшим шарама, изгледа као ћилим, сад имамо три разбоја (стана) па иде брже са ткањем. Тебе и твог мужа срдачно поздравља твоја

Даринка Лацковићева.

Злести код Охрида 2-VI 934 г.

Здраво драга Госпођице.

Могуће је да се љутите на мене што нисам давно писала, али опростите ми, ја признајем да није лепо, али ја ћу да вам објасним зашто нисам писала. Слатка моја г-це ви знате да ја немам брата и мој вереник ће доћи на моје имање, и кошта нас кућа на 80 хиљада динара, правили смо на два ката, тако да је наша кућа скоро најлепша да је ни у Охриду нема. Много вам се захваљујем на наш лист „Сељанку“, и мој вереник ужива да чита, молим вас поздравите преко листа моју драгу Савку Дивљан из околине Сарајева, јер је она до мене спавала, поздрављам и све моје другарице и нека знају да сам се верила, поздрав г-ђи и секи, а вама љуби руке ваша захвална ћерка.

Срмена Тасић.

Блажунки Марковић-Пробиштип-Кратово.

Мила моја Блажунка, примила сам твоју карту и писмо. Молиш да ти пошљем бачку преслицу, врло радо ћу ти послати само мораш чекати, и Олга из Книна-Жагубића ме је молила да и њој пошљем па сам за њу већ поручила, а и за тебе сам већ писала, чим буде готова одмах ћу ти послати. Што се тиче твоје удаје —, ја би волела да се удаш за сељака, и онда да све покажеш у твојој кући твоје знање. Сад нам је био Царкин отац у гостима, тако смо се сви обрадовали кад смо га видели, он је врло добар човек и све ће каже да дозволи Царки да ради, кад дође кући, и кревете хоће да јој направи, а да знаш како нам је Царка добра и вредна, све је другарице воле. Много ми поздрави Војводу Мина и све твоје у кући а тебе грла твоја.

Д. Л.

Здраво моје непознате сестре.

Како слушате миле моје сестре нашу драгу госпођицу и госпођу, кад се вратите вашим кућама, онда ће тек да вам буде тешко, онда ће те да тражите онај живот што сте имале у школи, никад више нећемо ми тај живот имати и онаке другарице.

Ја се сећам сваки дан за нашу школу, али никад више то нема. Ја вам желим срећу и напредак. Примите поздрав од ваше сестре.

Вере Гогићеве-Браћевци-Цариброд

Пађене-Книн 2-VI-934 г.

Многопоштована госпођице.

Могу вам јавити да сам богу хвала здава што и вама желим. Не пишем често јер сам много оптерећена радом, ви знате да ја мајку немам, а верена сам па све сама морам да спремам, а венчаћу се у септембру мјесецу, ја ћу вам доцније јавити тачно дан кад су се вјенчати. Сад драга г-це, како вас слушају нове секе, јесу ли вредне као што су раније биле ваше ћерке и ученице. Примите пуно искрених поздрава од мојих укућана, највише од ваше прве ћерке.

Наранче Илић.

Драге и миле моје сестре, ево да вам се јавим са пар ријечи, настојте да будете добре домаћице, не жалите што ће те бити тамо 8 месеци, поносиће те се ви са вашим знањем као и ваши родитељи, радосни ће они бити са својим новим домаћицама. Будите много захвални Фонду Њ. Вел. Краља, што нас скупљају из целе наше отаџбине да се упознамо и научимо. Драге сестре више вам шта ја писат нећу, већ вам желим најлепшу срећу, другарице све одличне биле, родитељма кући дошле. Пут весела нек вам чело роси, хладан вјетар нек вам поздрав носи. Вита јела зелен бор молим секе за одговор. Све вас грли и љуби Наранча Илић ученица са првог течаја.

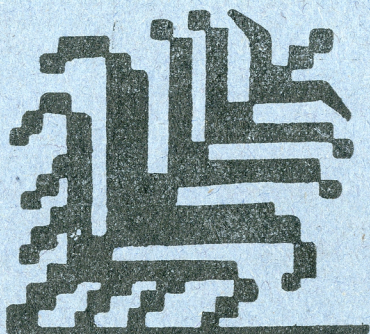
Нехигијенски повијено дете

О п о м е н а

Наступа и седми месец од како „Сељанка“ излази ове године, а многе читатељке нису измириле претплату. Моле се сви пријатељи овог корисног листа, да пошаљу новац, који дугују, иначе лист им се не може више слати. Не жали новац за „Сељанку“ јер ће те она поучити у много чему. Лист је нашој женској чељади на селу намењен, сељанка треба да га и одржи.

УРЕДНИШТВО

НАРОДНА ШАРА

Шара за ћилиме.

Претплаћујте се на „СЕЉАНКУ“

то је најзгоднији лист за нашу сељанку. Овај лист ће је поучити и упутити на бољи живот, породица ће бити задовољнија, здравија и срећнија. Сад кад је и сељанка дошла до свог листа, треба да га свака сељанка и држи. Не жали новац за „Сељанку“ она ти увек пружа велику корист.